

تصاویر جغرافیایی (بخش اول)

یکی از مباحث مهم در دروس کارتوگرافی، نقشه‌کشی و نقشه‌خوانی و نقشه‌برداری، تصاویر جغرافیائی و انتخاب تصویر مناسب است. در سالهای اخیر اساتید جغرافیا کمتر به این مبحث مهم می‌پردازند، علت اصلی این بی‌توجهی، پائین بودن سطح دانش ریاضی دانشجویان جغرافیا است. باید توجه داشت که برای درک ویژگیهای برخی از تصاویر بویژه تصاویر مخروطی پایه‌های ریاضی بسیار قوی لازم است.

نظر با اهمیتی که تصاویر در علوم مربوط به نقشه دارند، کوشش می‌شود طی چندمقاله اصول عمده تصاویر آنهم تصاویر ساده در سطحی که مورد استفاده دانشجویان جغرافیا (که اکثراً دارای دیپلمهای فرهنگ و ادب و اقتصاد می‌باشند) واقع شود به چاپ برسد.

در روی کره ابعاد، زوایا، اشکال و مساحتها صحیح است. مهمترین مشکلی که در پیاده کردن تمامی یا بخشی از کره در روی سطح مستوی (نقشه) پیش می‌آید تغییر در چهار حالت فوق است. یعنی در پیاده کردن تمام یا بخشی از کره بر روی سطح مستوی تغییرات چهار پدیده فوق حتمی است. لکن با توجه به تصویر انتخابی ممکن است تغییر در یکی از پدیده‌ها کمتر و در سه پدیده دیگر بیشتر باشد. مثلاً اگر هدف تهیه نقشه آموزشی باشد، می‌بایست شکل نقشه صحیح باشد تا دانشجو در ذهن خود شکل خاص

يك کشور را ثبت کند. بنابراین باید تصویری را انتخاب کرد که شکل صحیحی ارائه دهد و لوآنکه پدیده‌های دیگر در آن خطا باشد. یا اگر منظور تهیه نقشه‌ایست که زوایا در آن صحیح باشد باید تصویری انتخاب گردد که زوایا را صحیح نشان دهد، حال اگر در شکل و مساحت و ابعاد خطا بود باید صرف نظر کرد. البته با تلفیق تصاویر ساده می‌توان تصاویر ترکیبی تهیه کرد که تا در صد خطا را در سایر پدیده‌ها کاهش داد. در هر صورت با توجه به اهداف مورد انتظار از نقشه و در عین حال منطقه و ناحیه‌ای که ما بلیم از آن نقشه تهیه کنیم و مقیاس نقشه مورد نظر و سایر انتظارات باید تصویر مناسب انتخاب گردد. مثلاً در شرایط فعلی تصویر U. T. M بعنوان بهترین تصویر جهت پیاده کردن نقشه‌های $\frac{1}{250,000}$ و $\frac{1}{500,000}$ ایران انتخاب شده است.

اهمیت تصاویر برای دانشجویان دوره لیسانس جغرافیا به چند علت است. ۱- دانشجویان با طرز پیاده کردن کره بر روی سطح مستوی آشنا می‌گردند. ۲- مشکلات واقعی پیاده کردن کره بر روی سطح مستوی را درک می‌کند. ۳- چون ترسیم تصاویر کاریست دقیق و ظریف و برای ترسیم آن می‌بایست همه ابزار اولیه نقشه‌کشی را بکار گرفت تمرین بسیار خوبی برای بالابردن مهارت و دقت دانشجویان در امر ترسیم نقشه می‌باشد. ۴- ترسیم تصاویر درک دانشجوی جغرافیا را از نقشه و مقیاس بالا می‌برد. مثلاً در تصاویر افقی ساده متوجه خواهد شد، که در تصویر افقی قطبی گنومونیک شکل ایران بسیار کشیده و در تصویر افقی قطبی استرئوگرافیک شکل ایران متعادل و در تصویر افقی قطبی ارتوگرافیک شکل ایران فشرده می‌گردد. در صورتیکه از نظر اصول تصاویر و نقشه‌برداری هر سه نقشه صحیح است. (به شکل‌های شماره ۲-۳ و ۴ رجوع شود).

در پیاده کردن بخشی از کره بر روی سطح مستوی (با استفاده از تصاویر ساده) به سه عامل کره - منبع نور و صفحه یا سطحی که بر کره تماس می‌شود نیاز است. این سه پدیده ممکن است در حالت‌های زیر باشد.

در ترسیم تصاویر ساده باید نوع صفحه، محل تماس صفحه با کره و

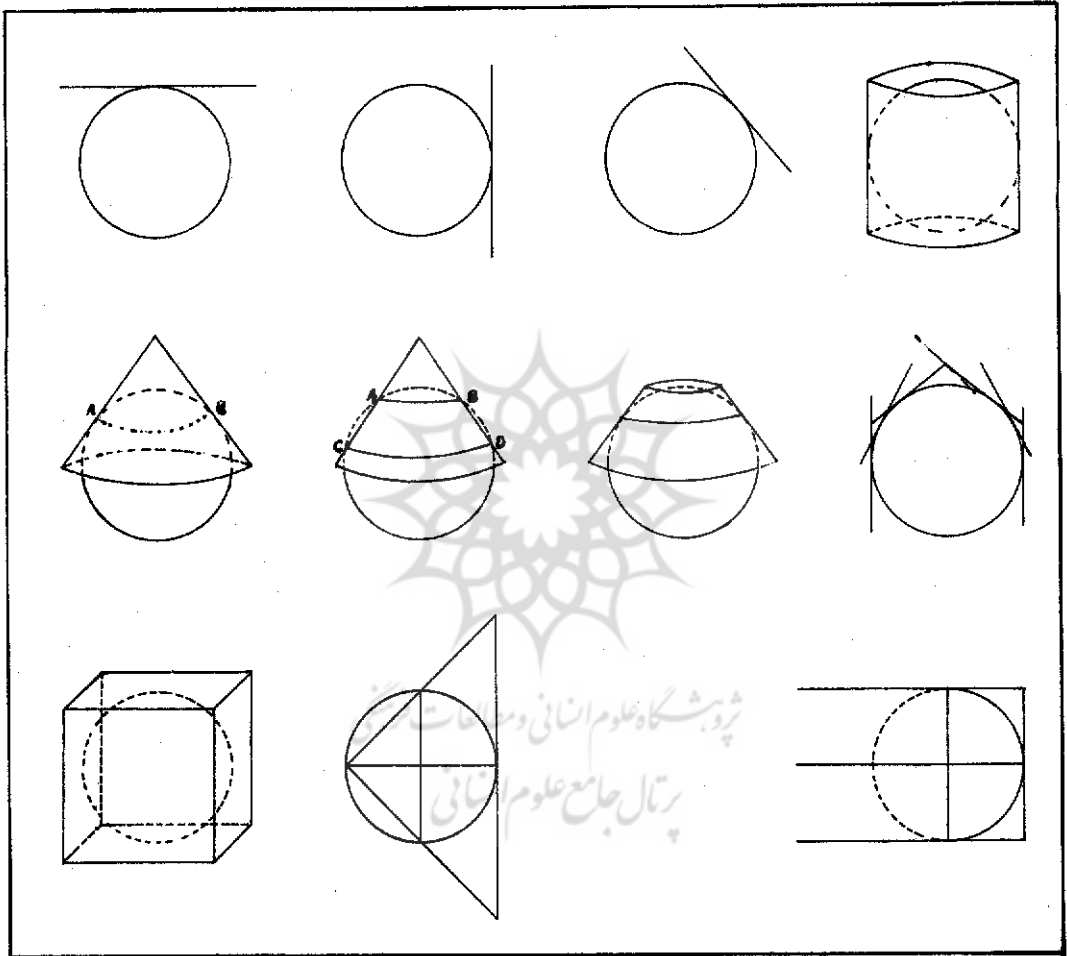
تصاویر جغرافیایی ۴۷

محل تابش نور را انتخاب کرد. اما در تصاویر ترکیبی ممکن است بعضی يك صفحه چند صفحه انتخاب شود. مثلاً در تصویر چند مخروطی بجای آنکه فقط يك مخروط را در يك مدار (عرض) جغرافیائی مماس کنند چند مخروط را بر چند مدار دلخواه مماس می کنند.

شکل صفحه	افقی (مستوی)	مخروطی	استوانه‌ای	
محل تماس صفحه*	در روی قطب (شمال یا جنوب)	در استوا	در سایر نقاط کره	به ضریبی از شعاع کره در بیرون کره (خیلی کم است)
محل تابش نور	در مرکز	در روی قطب	خارج از کره به ضریبی از شعاع کره	در بینهایت

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

بنابراین با ترکیب پدیده‌های فوق ممکن است تصاویر بسیاری بدست آورد، ولی همه تصاویر نه از نظر تئوری و نه از نظر عملی مورد استفاده ندارند. فقط تصاویر معدودی هستند که در سطح جهانی پذیرفته شده‌اند. در این بخش از مقاله طرز ترسیم چند تصویر را بیان می‌کنیم. لکن باید درمسأله تصاویر بویژه برای کسانی که پایه ریاضی آنها بسیار ضعیف است توجه داشت که حضور و توضیح استاد لازم است.

شکل ۱ - انواع تصاویر بر حسب صفحه و نقطه تماس

تصاویر جغرافیایی ۴۹

جدول شماره ۱ - مختصات جغرافیایی ۲۲ نقطه ایران بقرار زیر است :

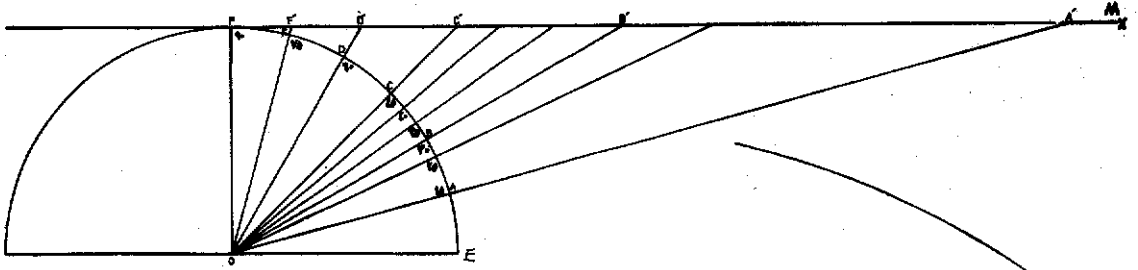
		طول جغرافیایی ۴۴		عرض جغرافیایی ۴۰	
		۱			
۱۶	۵۷ ۲۷/۹	۹	۶۱ ۳۶/۵	۲	۴۶ ۳۹
۱۷	۵۳/۵ ۲۷	۱۰	۶۱ ۳۱/۵	۳	۴۸ ۳۹/۵
۱۸	۵۰ ۳۰	۱۱	۶۲ ۳۱	۴	۴۹ ۳۷/۵
۱۹	۴۸/۵ ۳۰	۱۲	۶۱ ۳۰	۵	۵۲ ۳۶/۵
۲۰	۴۵ ۳۴	۱۳	۶۳ ۲۷	۶	۵۴ ۳۷
۲۱	۴۶ ۳۵/۵	۱۴	۶۱/۵ ۲۵	۷	۵۴ ۳۷/۵
۲۲	۴۴ ۳۸	۱۵	۵۷/۵ ۲۶	۸	۵۷ ۳۸/۵

تصاویر قطبی :

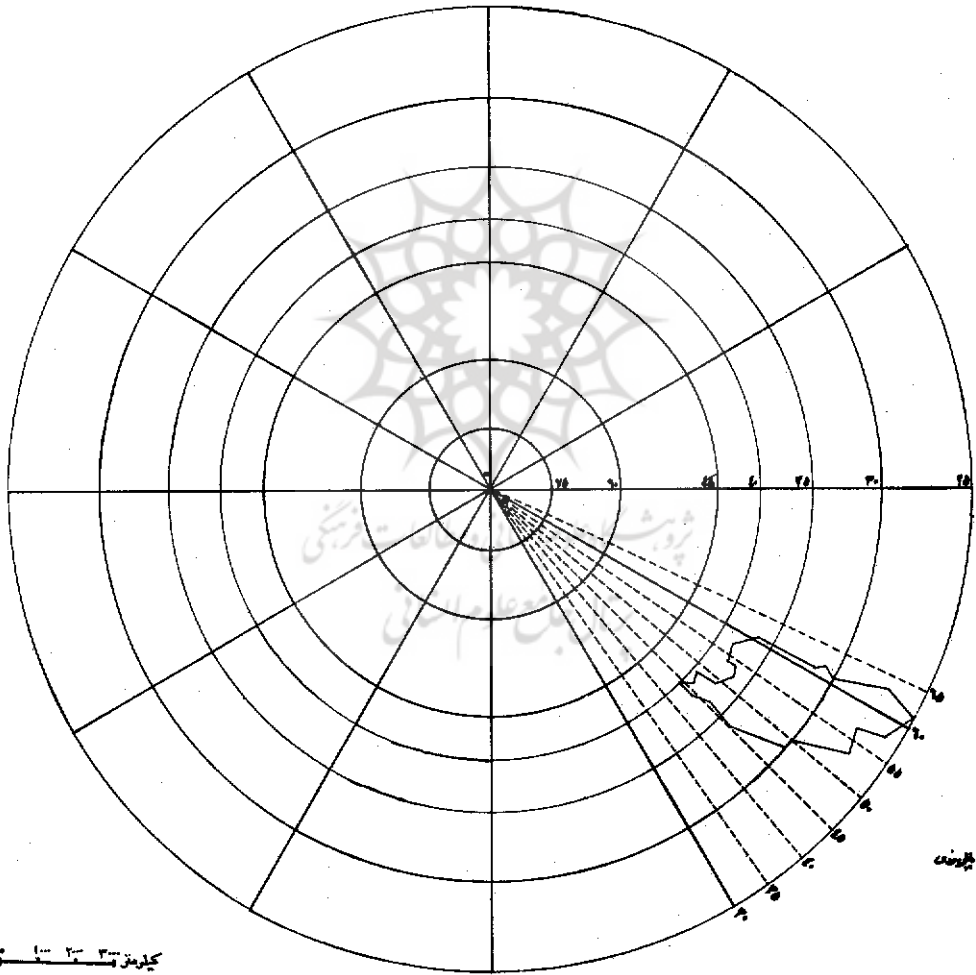
۱- تصویر افقی قطبی گنومونیک (مرکزی) :

در این تصویر، صفحه افقی M بر قطب P مماس است و منبع نور در مرکز دایره (نقطه O) قرار دارد.

در این تصویر بخشی از نیمکره (شمالی یا جنوبی) قابل ترسیم است و امکان ترسیم دایره استوا نیست. در این تصویر جهات، شکل و مساحت تا حدود مدار قطبی نسبتاً صحیح است، لکن هر چه از قطب دور شویم فواصل مدارات از یکدیگر دورتر می شود و خطا در شکل، مساحت و ابعاد افزایش می یابد. بنابراین این تصویر برای مناطق قطبی مناسب است.

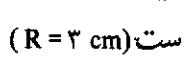
الف

ب

شکل ۲ - تصویر افقی قطبی مرکزی (گنومونیک)

مثال- تصویر افقی قطبی گنومونیک (مرکزی) را با شعاع را با شعاع و با مدارات 15° و نصف النهارات 30° درجه، 15° درجه رسم کنید و سپس ایران را با مختصات داده شده در جدول ۱ در روی آن پیاده کنید.

شعاع تقریبی کره زمین با مقیاس ، ۳ سانتی متر است ($R = 3 \text{ cm}$) رسم مدارات: دایره‌ای با شعاع OP (شکل ۱) برابر ۳ سانتی متر ($R = 6 \text{ cm}$) رسم می‌کنیم. صفحه افقی M را در نقطه P (قطب) بر دایره مماس می‌کنیم. در شکل ۲ خط Px نشان‌دهنده صفحه M است. چون منبع نور در مرکز دایره یا نقطه O قرار دارد، از این نقطه بی‌نهایت پرتو به صفحه M می‌تابد.

در این جا فقط پرتوهائی را که تحت زاویه 15° درجه نسبت به یکدیگر و نسبت به دایره استوا (E) قرار دارند ترسیم می‌کنیم. با کمک مقاله زوایای 15° درجه را بین E (استوا) و P (قطب) جدا می‌کنیم و آنها را A, B, C, D, F می‌نامیم، سپس از O به این نقاط وصل کرده و امتداد می‌دهیم تا صفحه M (خط Px) را به ترتیب در نقاط A', B', C', D', F' قطع کند.

به این ترتیب در عمل تصویر (سایه) مدارات 15° درجه‌ای را روی صفحه افقی به دست آورده‌ایم. حال برای پیاده کردن مدارات به دست آمده باید به شعاع PA', PB', PC', PD', PF' دایره‌های متحدالمرکزی رسم کنیم. (شکل ۲ ب) در حقیقت P، قطب در 90° و در مرکز دایره واقع است و F' در 75° و D' در 60° و C' در 45° و B' در 30° و A' در 15° درجه از دایره استوا قرار دارند.

محاسبه طول شعاع مدارات PA', PB' ... نسبت به شعاع OP به شرح زیر است.

در عمل در این جا (شکل ۲ الف) مثلثهای قائم‌الزاویه‌ای داریم که زاویه قائمه آن در قطب P یا محل تقاطع خط Px با شعاع دایره است. یکی از اضلاع این مثلث قائم‌الزاویه شعاع دایره است که طول آن برابر با ۳ سانتی متر است ($R = 3$) و وتر آن OA', OB' و ... است. ضلع دیگر این مثلثها PA', PB' ... است که همان شعاع مدارات مورد نظر می‌باشد. برای

به دست آوردن طول این ضلع از این اصل مثلثاتی استفاده می کنیم که طول یک ضلع در مثلث قائم الزویه برابر است با حاصلضرب تانژانت زاویه روبر در ضلع مجاور. پس در اینجا به تعبیر دیگر می توان گفت طول شعاع مدا. 75° یا PA' برابر است با تانژانت زاویه روبروی آن در شعاع دایره یا به عبارتی دیگر $PA' = R \operatorname{tag} 15^\circ$.

باید توجه کرد چون A' در زاویه 75° نسبت به استوا (A' نسبت به P) واقع است پس زاویه $\angle POA'$ در مثلث قائم الزویه OPA' که همان زاویه مقابل ضلع PA' یا شعاع مورد نظر برای 75° است برابر $15^\circ = 90^\circ - 75^\circ$ می باشد یا در حقیقت A' نسبت به E دایره استوا در 15° درجه واقع است. بنابراین مقدار شعاع مدارهای مختلف در رابطه زیر مشخص می شود.

شعاع مدارات	نسبت به قطب P	نسبت به استوا E
PA'	سانتی متر $0/8 = R \operatorname{tag} 15^\circ$	سانتی متر $0/8 = R \operatorname{tag} (\frac{\pi}{4} - 75^\circ)$
PB'	$1/23 = R \operatorname{tag} 30^\circ$	$1/23 = R \operatorname{tag} (\frac{\pi}{4} - 60^\circ)$
PC'	$3 = R \operatorname{tag} 45^\circ$	$3 = R \operatorname{tag} (\frac{\pi}{4} - 45^\circ)$
PD'	$5/19 = R \operatorname{tag} 60^\circ$	$5/19 = R \operatorname{tag} (\frac{\pi}{4} - 30^\circ)$
PF'	$11/19 = R \operatorname{tag} 75^\circ$	$11/19 = R \operatorname{tag} (\frac{\pi}{4} - 15^\circ)$

رسم نصف النهارات: در این تصویر رسم نصف النهارات بسیار ساده است. چون مدارات به صورت دایره های کاملی هستند بنابراین با کمک تقاله دایره را به درجات خواسته شده (در این جا 30° درجه، 30° درجه) تقسیم می کنیم و از مرکز دایره (نقطه P) که همان قطب است به نقاط به دست آمده وصل می کنیم. خطوط به دست آمده همان نصف النهارات هستند. بدین ترتیب در این تصویر نصف النهارات خطوطی مستقیم هستند که با یکدیگر برابرند و از نقطه قطب نیز می گذرند.

برای مدرج کردن نصف النهارات، معمولاً مینا یا صفر گرینویچ را در قسمت پائین (یا در نقطه $\frac{3\pi}{4}$ دایره مثلثاتی) قرار می دهیم. بنابراین نقطه صفر مثلثاتی بر 90° شرقی و $\frac{\pi}{4}$ بر 180° و π بر 90° غربی منطبق است.

۳- تصویر افقی قطبی استرنوگرافیک:*

ویژگیها:

- ۱- صفحه افقی بر نقطه P (قطب) مماس است.
- ۲- منبع نور روی کره ویا در حقیقت در نقطه P^۱ (قطب جنوب) واقع است.

۳- دایره استوا و حتی عرضهای جنوبی به غیر از نقطه قطب جنوب قابل ترسیم است. (لکن بهتر است فقط یک نیمکره رسم شود).

۴- مدارات دایره های متحدالمرکزی هستند که هر چه از محل تماس صفحه با کره (قطب شمال) دور شوند خطا در آنها افزایش می یابد.

۵- نصف النهارات خطوطی مستقیم و مساوی هستند.

۶- هر چه از قطب شمال دور شویم خطا در مساحت، شکل و اندازه ها افزایش می یابد.

۷- در این تصویر زوایا ثابت می مانند.

مثال: تصویر افقی قطبی استرنوگرافیک با مقیاس $\frac{1}{2000000}$ و مدارات 15° و نصف النهارات را 30° درجه رسم کنید و ایران را طبق مختصات جدول شماره ۱ در روی آن پیاده کنید.

رسم مدارات: مشابه تصویر قبلی دایره ای به شعاع ۳ سانتی متر رسم

می کنیم (شکل ۳) و خط Px را که نشان دهنده صفحه M است در نقطه P بر آن مماس می کنیم. برای ترسیم نیمکره شمالی با کمک نقاله زوایای 15° درجه را بین E (استوا) و P (قطب) جدا می کنیم و آنها را A, B, C, D و F

* توجه دانشجویان را به این نکته ساده که بیشتر در ترسیم موجب خطا می گردد جابج می کند. در این تصویر مثل کلیه تصاویری که نور از مرکز نمی تابد اگر نقاله کوچکتر یا بزرگتر از شعاع دایره باشد، ابتدا باید نقطه به دست آمده برای هر درجه را که در داخل ویا خارج دایره قرار می گیرد با توجه به مرکز دایره، O به روی دایره انتقال داد.

می‌نامیم. سپس از P' بر این نقاط وصل کرده و امتداد می‌دهیم تا خط Px را به ترتیب در نقاط A', B', C', D' و F' قطع کند.

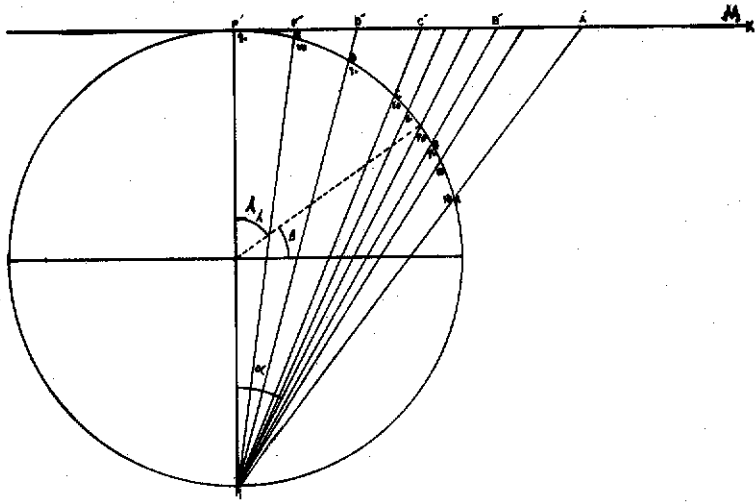
به این ترتیب در عمل تصویر مدارات ۱۵° درجه‌ای را روی صفحه افقی به دست آورده ایم. حال برای پیاده کردن مدارات به دست آمده باید دایره‌های متحدالمرکزی به شعاع PA', PB', PC', PD' و PF' رسم کنیم (شکل ۳ ب).

در حقیقت P ، قطب در ۹۰° و در مرکز دایره واقع است و F' در ۷۵° ، D' در ۶۰° ، C' در ۴۵° ، B' در ۳۰° و A' در ۱۵° از دایره استوار قرار دارند.

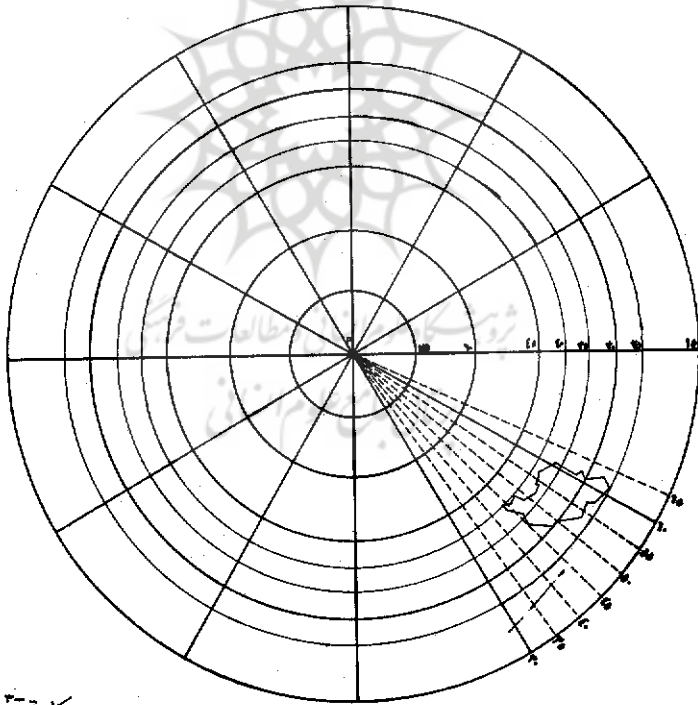
محاسبه طول شعاع مدارات: محاسبه طول شعاع مدارات PA', PB' و ... نسبت به قطر PP' به شرح زیر است: در عمل در این جا مثلثهای قائم الزاویه‌ای داریم

شعاع مدارات	نسبت به قطر PP'
PA'	$۲ R \operatorname{tag} \frac{۱۵^\circ}{۲} = ۰/۷۸$
PB'	$۲ R \operatorname{tag} \frac{۳۰^\circ}{۲} = ۱/۶$
PC'	$۲ R \operatorname{tag} \frac{۴۵^\circ}{۲} = ۲/۴۸$
PD'	$۲ R \operatorname{tag} \frac{۶۰^\circ}{۲} = ۳/۴۶$
PF'	$۲ R \operatorname{tag} \frac{۷۵^\circ}{۲} = ۴/۶$

که زاویه قائمه آن در قطب P یا محل تقاطع خط Px با PP' (قطر دایره) است. یکی از اضلاع این مثلث قائم الزاویه قطر دایره است که طول آن برابر با ۶ سانتی متر ($۲R = 6 \text{ cm}$) و وتر آن PA', PB' و ... می‌باشد. ضلع دیگر این مثلثها PA', PB' و ... است که همان شعاع مدارات مورد نظر می‌باشد. برای به دست آوردن طول شعاع مدارات از این اصل مثلثاتی

الف

ع. ۲. البروج

ب

شکل ۳ - تصویر افقی قطبی استرنوگرافیک

استفاده می کنیم که طول يك ضلع در مثلث قائم الزاویه برابر است با حاصل- ضرب تانژانت زاویه روبرو در ضلع مجاور. پس در این جا باید زاویه $\angle PP'A'$ را به دست آوریم. می دانیم که چون کمان روبرو به زوایای $\angle PoA$ و $\angle PP'A'$ یکی است، و نقاط O و P' به ترتیب مرکز و قطب جنوب دایره است، بنابراین خواهیم داشت:

$$\angle PP'A' = \frac{\angle PoA}{2}$$

و چون زاویه $\angle PoA = 90^\circ - 15^\circ = 75^\circ$ است پس $\angle PP'A' = \frac{75^\circ}{2} = 37\frac{1}{2}^\circ$ است. لذا:

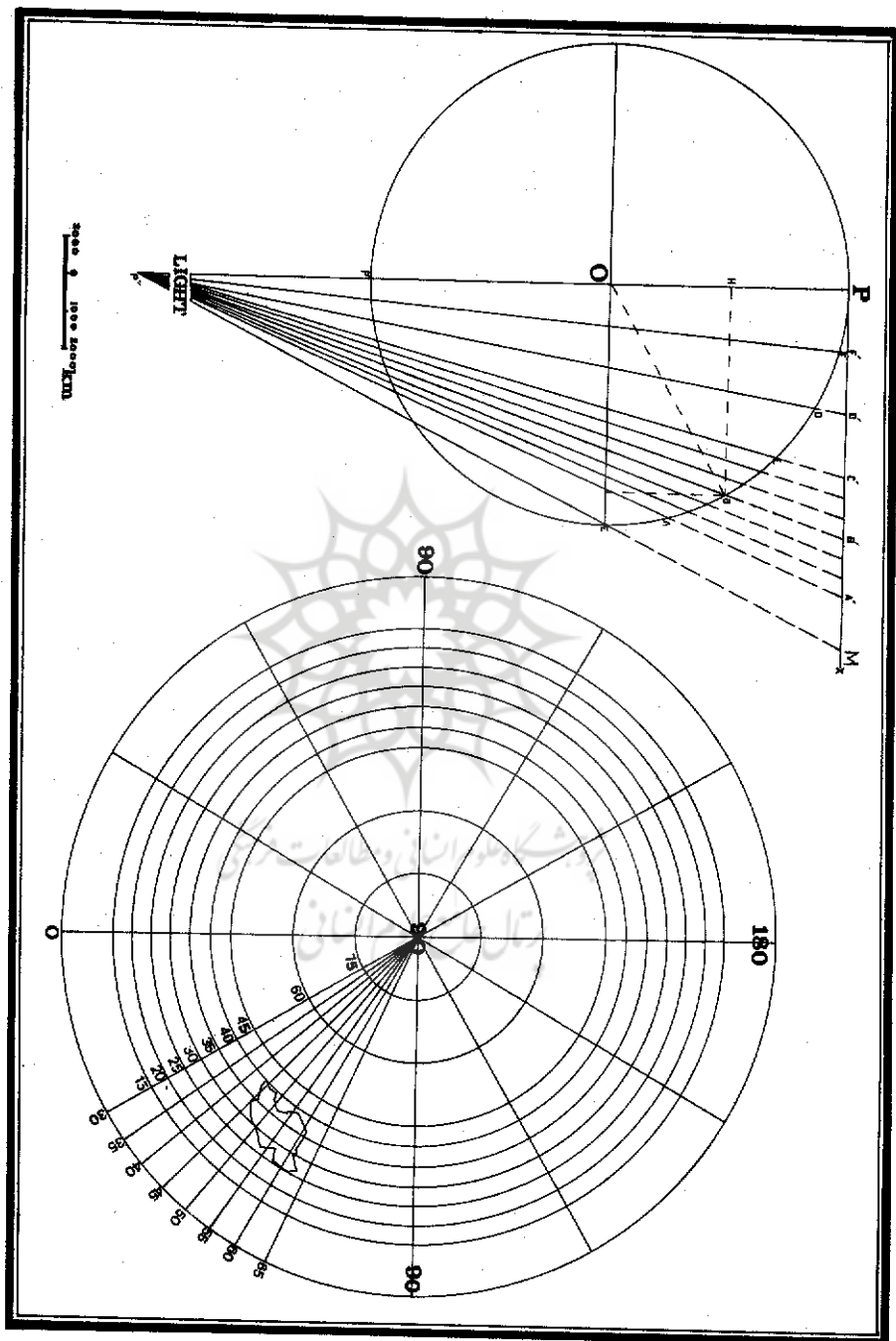
$$PA' = 2 R \tan 37\frac{1}{2}^\circ = 4/6$$

رسم نصف النهارات: مشابه تصویر افقی قطبی گنومونیک (مرکزی) عمل می شود.

۳- تصویر افقی قطبی استرئوگرافیک (گیوم پستل): ویژگیها:

- ۱- صفحه افقی بر نقطه P (قطب) مماس است.
- ۲- منبع نور در خارج از کره به فاصله r ۳ از محل تماس صفحه M قرار دارد، یعنی به اندازه r (شعاع دایره) قطر PP' را امتداد می دهیم. یعنی اگر شعاع ۳ سانتی متر باشد منبع نور در ۹ سانتی متری صفحه M یا خط Px قرار دارد.
- ۳- در این تصویر تمام کره زمین از قطب شمال تا جنوب قابل ترسیم است. لکن تصویر نیمکره جنوبی دارای خطای بسیار زیاد خواهد بود و در عمل اگر بخواهیم تصویر هر دو نیمکره را داشته باشیم باید دوبار تصویر را رسم کنیم، يك دفعه صفحه بر قطب شمال و دفعه دیگر صفحه بر قطب جنوب مماس باشد.

- ۴- مدارات دایره های متحدالمرکزی هستند که هر چه از محل تماس صفحه با کره (قطب شمال) دور شوند خطا در آنها افزایش می یابد. لکن خطای آن در قسمت نیمکره شمالی کمتر از دو تصویر قبل است.
- ۵- مشابه دو تصویر قبل نصف النهارات خطوطی مستقیم و مساوی هستند.
- ۶- هر چه از قطب شمال دور شویم خطا در مساحت، شکل و اندازه ها افزایش می یابد.

شکل ۴ - سیستم تصویر مستوی قطبی گنوم پستل (تصویر ایران)

۷- در این تصویر زوایا ثابت می ماند.

مثال: تصویر افقی قطبی گیوم پستل با مقیاس $\frac{1}{3000000}$ با مدارات 15° و نصف النهارات 35° رسم کنید و طبق مختصات جدول شماره ۱ در روی آن پیاده کنید.

رسم مدارات: مشابه تصاویر قبل دایره ای به شعاع ۳ سانتی متر رسم می کنیم (شکل ۴) و خط Px را که نشان دهنده صفحه M است در نقطه P بر آن مماس می کنیم. برای ترسیم نیمکره شمالی با کمک نقاله زوایای 15° را بین E (استوا) و P (قطب) جدا می کنیم و آنها را D, C, B, A و F می نامیم. حال قطر دایره را به اندازه طول شعاع r در جهت PP' امتداد می دهیم تا نقطه P'' ، محل منبع نور به دست آید. سپس از P'' بر نقاط A, B, C, D, F متصل کرده و امتداد می دهیم تا خط Px را به ترتیب در نقاط A', B', C', D', F' قطع کنند.

به این ترتیب در عمل مدارات 15° درجه ای را روی صفحه افقی به دست آورده ایم. حال برای پیاده کردن مدارات به دست آمده باید دایره های متحدالمرکزی به شعاع PA', PB', PC', PD', PF' رسم کنیم (شکل ۴ ب).

در حقیقت P ، قطب در 90° و در مرکز دایره واقع است و F' در 75° ، D' در 60° ، C' در 45° ، B' در 30° و A' در 15° از دایره استوا قرار دارند.

محاسبه طول شعاع مدارات: طول شعاع مدارات $PA', PB', \dots$ نسبت به

PP'' ($3r$) به روش زیر محاسبه می شود: در عمل مثلث های قائم الزاویه ای داریم که زاویه قائمه آن در قطب P یا محل تقاطع خط Px با PP'' است. یکی از اضلاع این مثلث قائم الزاویه خط PP'' می باشد که طول آن برابر

$3r = 9 \text{ cm}$ است. وتر آن خطوط $P''A', P''B', \dots$ است. برای به دست آوردن ضلع دیگر این مثلث که همان شعاع مدارات مورد نظر یا $PA', PB', \dots$ است، باید اندازه زاویه مقابل این ضلع (زاویه واقع در $\hat{P}''$) را به دست آورده و از رابطه مثلثاتی $3r \text{ tag } \hat{P}''$ استفاده کنیم.

در این جا برای سهولت کار فقط طول شعاع مدار 30° را محاسبه می کنیم، بدیهی است که محاسبه سایر مدارات مانند مدار 30° خواهد بود.

برای این کار از نقطه B یا ۳۰° عمودی بر "PP فرود می آوریم و پای عمود را H می نامیم. حال مثلث قائم الزاویه "HBP به دست می آید. در این مثلث ضلع HB برابر تصویر شعاع OB (۳۰°) بر صفحه استوا است و مقدار آن برابر $r \cdot \cos ۳۰^\circ = ۲/۵۹$ cm است.

برای محاسبه ضلع "HP از این مثلث باید طول OH را محاسبه کرده و به مقدار $۲r$ اضافه نماییم. OH تصویر شعاع OB بر خط OP است و مقدار آن برابر $r \cdot \sin ۳۰^\circ = ۱/۵$ cm است. بنابراین: $HP'' = ۲r + ۱/۵ = ۲/۵$ cm

حال در مثلث قائم الزاویه "HBP خواهیم داشت:

$$\operatorname{tag} \hat{P}'' = \frac{HB}{HP''} = \frac{r \cos ۳۰^\circ}{۲r + r \sin ۳۰^\circ} = \frac{۲/۶}{۷/۵} = ۰/۳۴۶ \quad P'' = ۱۹/۱۱^\circ$$

حال در مثلث قائم الزاویه "P''PB' طول P'B' به صورت زیر به دست می آید:

$$PB = ۳r \operatorname{tag} ۱۹^\circ/۱۱' = ۳/۱۱ \text{ cm}$$

برای سایر مدارات همین شیوه محاسبه برای هر مدار به طور جداگانه عمل می شود.

رسم نصف النهارات: رسم نصف النهارات مانند تصاویر قبل است.

۴- تصویر افقی قطبی ارتوگرافیک:

ویژگیها:

۱- صفحه افقی بر نقطه P (قطب) مماس است.

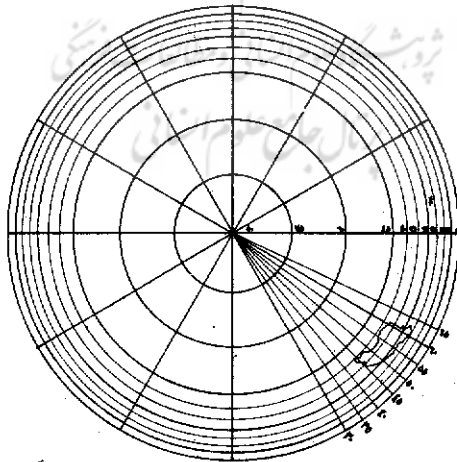
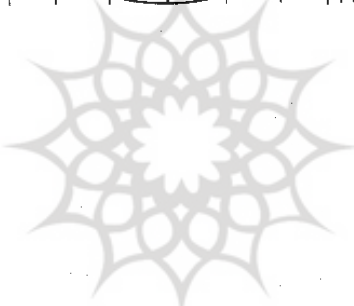
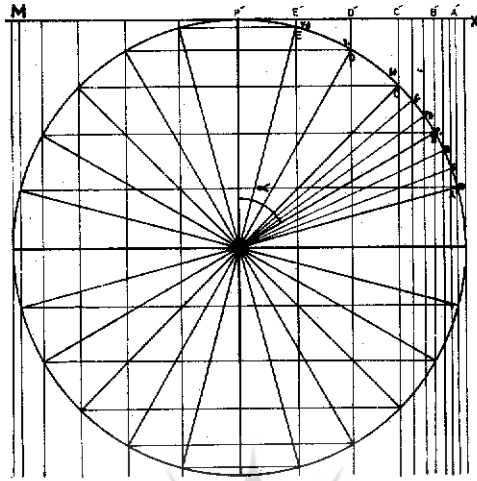
۲- منبع نور در خارج کره و در بی نهایت قرار دارد.

۳- در این تصویر فقط یک نیمکره قابل ترسیم است و اگر تصویر تمام سطح کره زمین مورد نظر باشد، باید دو نیمکره را جدا از هم تصویر کنیم، یکبار صفحه را بر قطب شمال و منبع نور را در طرف مقابل و بار دیگر صفحه را در قطب جنوب و منبع نور را در طرف دیگر قرار دهیم.

۴- مدارات دایره های متحدالمرکزی هستند که هر چه از محل تماس صفحه با کره (قطب شمال) دور شوند خطا در آنها افزایش می یابد.

۵- مشابه تصاویر قبل نصف النهارات خطوطی مستقیم و مساوی هستند.

۶- هر چه از قطب شمال دور شویم خطا در مساحت، شکل و اندازه ها افزایش می یابد. لکن بر عکس تصاویر قبلی هر چه از قطب دور شویم

کیلومتر ۰ ۱۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰

شکل ۵- تصویر افقی قطبی " ارتوگرافیک "

تصاویر جغرافیایی ۶۱

اندازه‌ها، شکلها و مساحتها کوچکتر از اندازه‌های واقعی می‌شوند.
۷- در این تصویر زوایا ثابت باقی می‌مانند.

مثال: تصویر افقی قطبی ارتوگرافیک با مقیاس $\frac{1}{300,000}$ و مدارات 15° و نصف‌النهارات 30° رسم کنید و ایران را طبق مختصات جدول شماره ۱ در روی آن پیاده کنید.

رسم مدارات: مشابه تصاویر قبل دایره‌ای به شعاع ۳ سانتی‌متر رسم می‌کنیم (شکل ۶) و خط Px را که نشان‌دهنده صفحه M است در نقطه P بر آن مماس می‌کنیم. برای ترسیم نیمکره شمالی با کمک تقاله زوایای 15° را بین E (استوا) و P (قطب) جدا می‌کنیم و آنها را A, B, C, D و F می‌نامیم. چون منبع نور در بی نهایت قرار دارد بنابراین پرتوها به‌طور موازی با یکدیگر (موازی با قطر PP') و عمود بر صفحه M می‌تابند. لذا طول هر یک از شعاع مدارات برابر است با طول تصویر شعاعی از دایره که از مرکز به درجه مورد نظر رسم شده است. یعنی مثلاً برای 30° مقدار شعاع مدار برابر است با:

$$PB' = r \cos 30^\circ = 2/59 \text{ cm}$$

رسم نصف‌النهارات: مشابه تصاویر قبل عمل می‌شود.

شعاع مدارات	نسبت به قطر PP'
PF'	$r \cos 75^\circ = 0/77 \text{ cm}$
PD'	$r \cos 60^\circ = 1/5$
PC'	$r \cos 45^\circ = 2/12$
PB'	$r \cos 30^\circ = 2/59$
PA'	$r \cos 15^\circ = 2/89$

تصاویر استوانه‌ای :

در تصویر استوانه‌ای فرض بر این است که استوانه طویلی بر یکی از مدارات کره زمین مماس است. البته در تصاویر استوانه‌ای معمولی، استوانه بر دایره استوا مماس است. اما تصاویری که کاربرد آنها بسیار محدود است وجود دارند که استوانه بر یکی از مدارات و یا بر یکی از نصف‌النهارات مماس است.

۱- تصویر استوانه‌ای مرکارتو :

ویژگیها :

۱- استوانه بر دایره استوا مماس است .

۲- منبع نور در مرکز کره قرار دارد .

۳- در این تصویر تمام نقاط کره زمین غیر از قطبین قابل ترسیم است. زیرا نوری که از قطبین می‌تابد موازی با محور استوانه خواهد بود و آنرا قطع نمی‌کند .

۴- مدارات خطوطی مساوی و موازی هستند . بنابراین هر چه از استوا دور و به قطبین نزدیکتر شویم ، خطا در طول مدارات زیادتر می‌شود . بعلاوه فاصله مدارات نیز با هم مساوی نیست و هر چه به قطبین نزدیکتر شویم فاصله مدارات از یکدیگر افزایش می‌یابد .

۵- نصف‌النهارات نیز خطوطی مساوی و موازی هستند .

۶- هر چه از محل تماس یعنی استوا دور و به قطبین نزدیکتر شویم خطا در مساحت، ابعاد و شکل افزایش می‌یابند .

۷- در این تصویر نسبت زوایای نقاط با هم صحیح است .

۸- این تصویر برای نقشه‌های آموزشی مفید است و اکثر نقشه‌های با مقیاس بسیار کوچک که در کلاسهای درس مورد استفاده قرار می‌گیرند با این سیستم تصویر رسم می‌شوند .

مثال : تصویر استوانه‌ای گنومونیک (مرکارتور) را با مقیاس

درجه، ۶۰/۰۰۰/۰۰۰ و مدارات را ۱۵ درجه، ۱۵ درجه و نصف‌النهارات را ۶۰ درجه، ۶۰ درجه ترسیم کنید . ایران را طبق مختصات جدول شماره ۱ در

روی آن پیاده کنید.

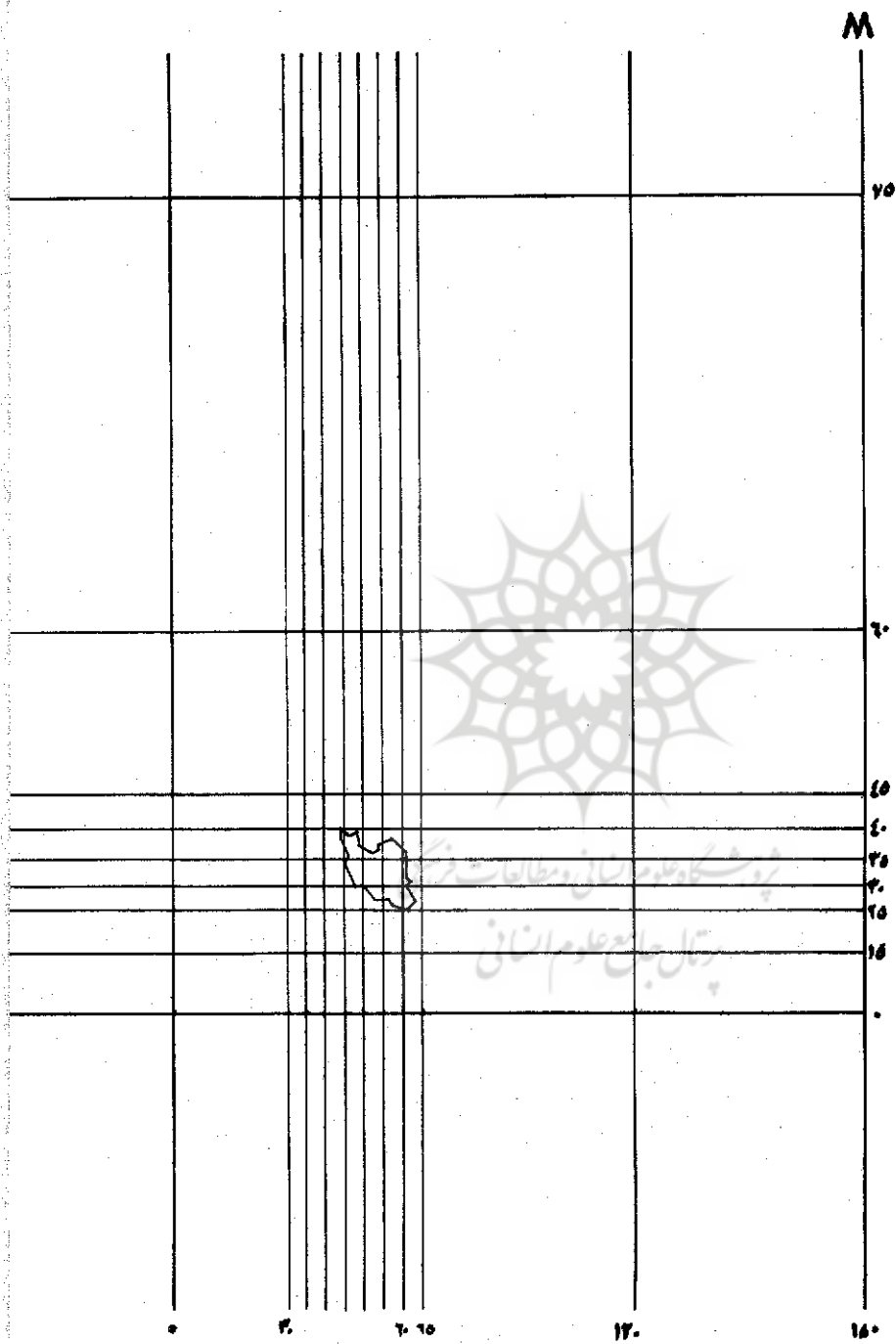
در این تصویر فرض بر این است که استوانه را در دایره استوا بر کره مماس می‌کنیم و پس از آن که تصویر کره روی استوانه تشکیل شد، استوانه را باز می‌نماییم.

برای این کار دایره‌ای به شعاع ۳ سانتی‌متر (شکل ۷) رسم می‌کنیم. دو قطر عمود بر هم از دایره را که یکی دایره استوا و دیگری محور زمین است رسم می‌کنیم. زوایای مورد نظر (۱۵ درجه، ۱۵ درجه) را به کمک نقاله روی دایره تعیین می‌کنیم. خط L را که نمایانگر خطی از سطح جانبی استوانه است در دایره استوا بر کره مماس می‌کنیم. نور از نقطه O (مرکز کره) به زوایای مزبور می‌تابد و پس از عبور از کره به خط L برخورد می‌کند، آن گاه در محل برخورد منکسر می‌شود و به‌طور عمود بر خط L و به اندازه $2\pi r$ (محیط دایره استوا) امتداد می‌یابد. این خطوط بیانگر مدارات کره زمین می‌باشد، بنابراین در این تصویر مدارات باهم مساوی و موازی هستند. و همه آنها برابر محیط دایره استوا می‌باشند. در صورتی که در واقع مدارات نسبت به یکدیگر از رابطه کسینوسی (cos) تبعیت می‌کنند.

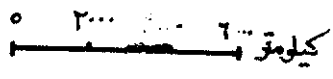
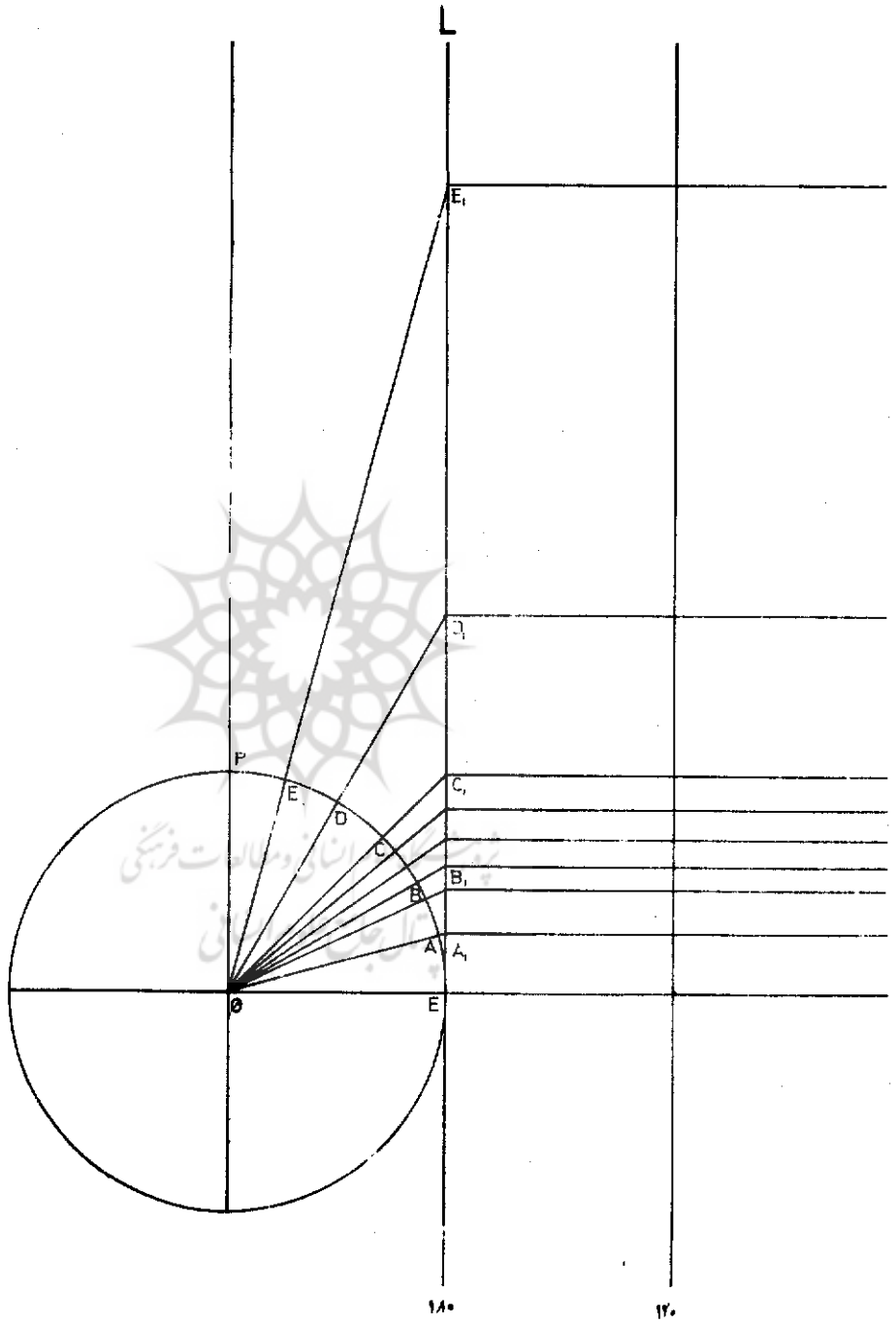
در این تصویر نه تنها طول مدارات اشتباه است بلکه فاصله مدارات نیز با یکدیگر مساوی نیستند و هر چه به قطبین نزدیکتر می‌شویم فاصله آنها بیشتر می‌گردد. بنابراین ابعاد مناطق کشیده‌تر می‌شود، به طوری که در این تصویر مساحت گرینلند با حدود $200/000/000 \text{ km}^2$ بزرگتر از مساحت آفریقا با حدود $30/000/000 \text{ km}^2$ دیده می‌شود.

محاسبه فاصله مدارات نسبت به استوا. (با مقیاس $400/000/000$)
می‌دانیم که روی زمین فاصله دو مدار همه‌جا با هم مساوی و تقریباً برابر ۱۱۱ کیلومتر است. همان طوری که ذکر شد فاصله مدارات در این تصویر صحیح نیست و با استفاده از روابط مثلثاتی به دست می‌آید.

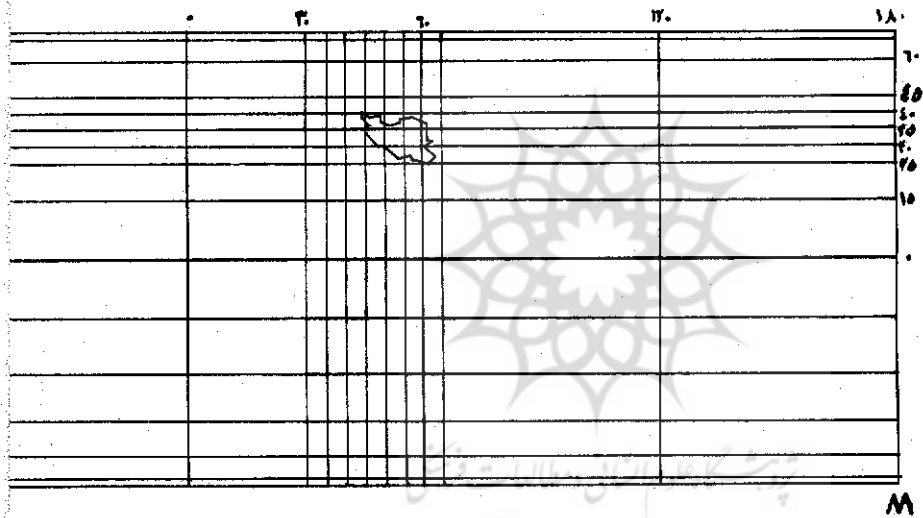
رسم نصف النهارات: در این تصویر نصف النهارات باهم مساوی و موازی هستند و همچنین فواصل آنها نیز باهم مساوی است. خط L که مماس بر دایره استوا است به عنوان نصف النهار 180° غربی در نظر می‌گیریم. خط

شکل ۶ - تصویر

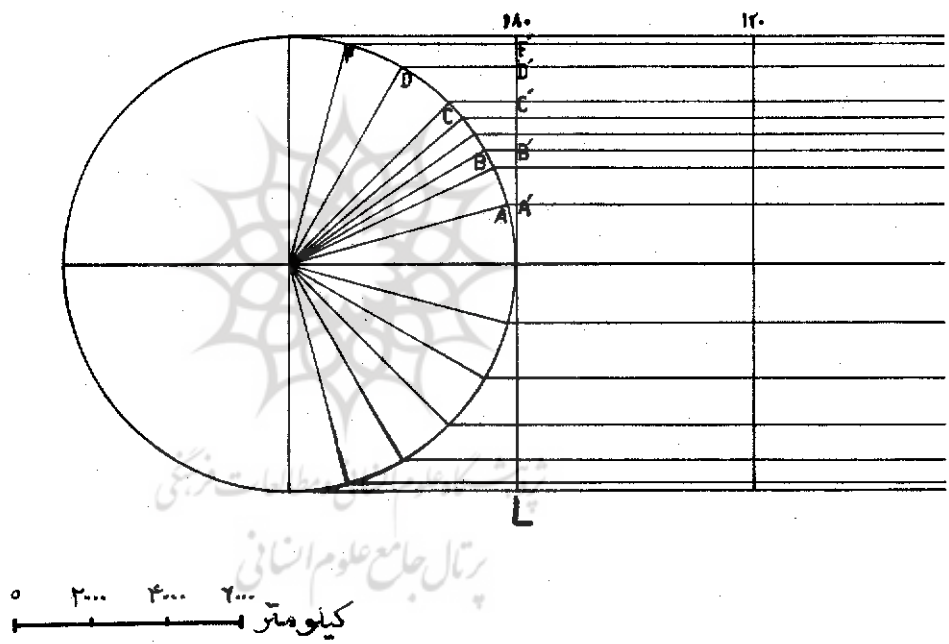
سواندای گنومونیک

پرتال جامع علوم انسانی
پرتال جامع علوم انسانی

شکل ۷ - تصویر استوانه‌ای

تصاویر جغرافیایی ۶۷

صحیح شده مرکز نور

فاصله مدارات از دایره استوا با مقیاس $\frac{1}{200000000}$		فاصله نسبت به مدار قبلی
EA ₁	$r \tan 15^\circ = 0/8 \text{ cm}$	0/8
EB ₁	$r \tan 30^\circ = 1/72 \text{ cm}$	0/92
EC ₁	$r \tan 45^\circ = 2 \text{ cm}$	1/27
ED ₁	$r \tan 60^\circ = 5/19 \text{ cm}$	2/19
EE ₁	$r \tan 1/5^\circ = 11/19 \text{ cm}$	6

M را به موازات خط L و به فاصله $2\pi R$ از آن رسم می کنیم و آن را نصف النهار 180° شرقی قرار می دهیم. نقطه وسط این دو خط نصف النهار گرینویچ قرار دارد. سایر نصف النهارات به روش مشابه ترسیم می گردد. طول نصف النهارات با رابطه $\tan$ زاویه طبق جدول محاسبه فاصله مدارات نسبت به استوا به دست می آید.

۲- تصویر استوانه ای تصحیح شده مرکاتور :

این تصویر مانند تصویر مرکاتور رسم می شود با این تفاوت که در مرکاتور استوانه یک استوانه طویل است و در این تصویر طول ارتفاع استوانه برابر محور کره زمین است.

ویژگیها :

۱- استوانه بر دایره مماس است.

۲- منبع نور در مرکز کره قرار دارد.

۳- در این تصویر تمام نقاط کره زمین قابل ترسیم است.

۴- مدارات خطوط مساوی و موازی هستند. هرچه از استوا دور و به قطبین نزدیک شویم خطا در طول مدارات زیادتر می شود. فاصله مدارات با هم مساوی نیست و هرچه به قطبین نزدیکتر شویم فاصله مدارات به یکدیگر نزدیکتر و فشرده تر می شود.

۵- نصف‌النهارات خطوط مساوی و موازی با یکدیگر و درست باندازه طول محور کره زمین (دایره ترسیم شده که نمایانگر کره زمین است) می‌باشد.

۶- هر چه از محل تماس یعنی استوا دور و به قطبین نزدیکتر شویم خطا در مساحت، ابعاد و شکل افزایش می‌یابد، لکن نسبت خطا در عرضها 45° به بالا بیشتر از استوا تا 45° درجه است.

۷- در این تصویر نسبت زوایای نقاط باهم صحیح است.

مثال - تصویر استوانه‌ای گنومونیک (مرکاتور تصحیح‌شده) را با مقیاس $\frac{1}{\dots\dots\dots}$ و مدارات را 15° درجه، 15° درجه و نصف‌النهارات را 60° درجه، 60° درجه ترسیم کنید و ایران را طبق مختصات جدول شماره ۱ در روی آن پیاده کنید.

برای ترسیم این تصویر چون تصویر قبلی دایره‌ای به شعاع ۳ سانتی‌متر ترسیم می‌کنیم خط L را بر دایره استوا مماس می‌نمائیم و زوایای مورد نظر را در روی دایره جدا می‌کنیم. تفاوت عمده در این تصویر با تصویر قبلی در آنست که در اینجا نور درست در روی کره و در محل زوایای مورد نظر می‌شکند و به موازات دایره استوا (عمود بر خط L) انتشار یافته و باندازه $2\pi R$ ($18/84 \text{ cm} = 33 \times 2 \times 3 / 14$) امتداد می‌یابد. این خطوط نمایانگر مدارات کره زمین می‌باشند. بنابراین در این تصویر چون تصویر قبلی مدارات باهم مساوی و موازی می‌باشند و همه باندازه $2\pi R$ خواهند بود، لکن در تصویر قبلی هر چه به قطبین نزدیکتر شویم مدارات از هم فاصله بیشتر می‌گیرند و در این تصویر برعکس مدارات بهم فشرده‌تر می‌شوند.

محاسبه فاصله مدارات نسبت به استوا. (با مقیاس $\frac{1}{\dots\dots\dots}$)
 فاصله مدارات در این تصویر صحیح نیست و با استفاده از روابط مثلثاتی بدست می‌آید.

رسم نصف‌النهارات: در این تصویر نصف‌النهارات باهم مساوی و موازی هستند و همچنین فواصل آنها نیز باهم مساوی است. خط L که مماس بر دایره استوا است به عنوان نصف‌النهار 180° غربی در نظر می‌گیریم. خط

درجه مدارات	برحسب شعاع ۳ سانتی متر	فاصله با مدار قبلی به سانتی متر
EA _۱ (۱۵°)	$R \sin 15^\circ = 0.77 \text{ cm}$	۰/۷۷
EB _۱ (۳۰°)	$R \sin 30^\circ = 1/5$	۰/۷۳
EC _۱ (۴۵°)	$R \sin 45^\circ = 2/12$	۰/۶۲
ED _۱ (۶۰°)	$R \sin 60^\circ = 2/59$	۰/۴۷
EF _۱ (۷۵°)	$R \sin 75^\circ = 2/89$	۰/۳
EP _۱ (۹۰°)	$R \sin 90^\circ = 3$	۰/۱۱

M را به موازات خط L و به فاصله $2\pi R$ از آن رسم می کنیم و آن را نصف النهار 180° شرقی قرار می دهیم. نقطه وسط این دو خط نصف النهار گرینویچ قرار دارد. سایر نصف النهارات به روش مشابه ترسیم می گردد. طول نصف النهارات با رابطه $\sin$ زاویه طبق جدول محاسبه فاصله مدارات نسبت به استوا به دست می آید. در حقیقت مجموع طول فاصله مدارات مساوی طول نصف النهار است که در عمل طول هر نصف النهار مساوی $2R$ یا قطر دایره است. ($2R = 6$)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی